

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1997. márc.–ápr.

II. évfolyam

2. szám

Nagypéntek

Beney Zsuzsa

*Csak Te érezted, akinek a teste
egykor egy volt testével, a szegek
feszülését, Te, kinek az öröm
minden mélységét kitárta, Te láttad
mélyebb mélységekbe zuhanni Őt.
A szájalom patakzó záporában
a Te fájdalmad tudja csak kietlen
sivárságát a végtelen mezőnek,
ahol végtelen magányban bolyong.*

*A test a sírban nyugszik. A halottak
mélyebb magányában bolyong a lélek.
Könnytelen állsz partján a széületnek,
a semmi partjain. Asszonyi hited,
amely az angyal egyetlen jelére
elfogadta és megértette Őt,
most a poklok mély útjain kíséri.
A szenvedés dermedt sivatagában
tudod, hogy feltámad. A megbocsátás
feltámadása Benned él. Imádkozz
érettünk, bűnösökért,
Mária!*

A lap spirituális támogatói: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár plébános,
p. Jaki Teodóz Sándor OSB., Katona István és Regőczy István
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Ó valóban boldog éjszaka!	1
Barsi Balázs: Mária szombatja	2
Böjtölni annyit jelent.....	6
Török József: Mária az Egyház tanításának folyamában (3. rész).....	8
Kegyhelyek	
Egerszálók	11
Akét Szent Szív	13
Kérizinen	16
Kerekes Károly: Gyermekeim, csak a szívedre vigyázz!	19
Nagy fájdalom szombatja	22
Rózsafüzér	
Hogyan imádkozzuk a rózsafüzért (2. rész).....	23

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal
forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Egy lap csomagolási- és postaköltsége
Budapestre 37 Ft, vidékre 41 Ft.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Készült a Gödi Print Kft. nyomdában
felelős vezető: Lakatos Imre

Az illusztrálásnak használt grafikát
készítette: Komáromi János

A hátlap képe: A kérizineni kegykép

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

ISSN szám: 1416-8243

A Stella Maris Alapítvány bank
számla száma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

A *Tengernek Csillaga* folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén. (Jelenleg 6 példány-
szám fizethető elő 1996. novembertől
1997. szeptemberig.) A megrendelésnél
célszerű a csomagolási- és postakölt-
ségek csökkentése érdekében odafigy-
yelni arra, hogy egy címre minél
több példányszámot küldhessünk.
A lap előfizetése vagy utólagos fizetése
két módon lehetséges:

1. Rózsaszín csekken a szerkesztőség
postafiók címére, ez esetben a pénz
feladója fizeti az átutalás költségeit.
2. Sárga csekken, melyet kérésre tudunk
küldeni. Ebben az esetben az átutalás
költsége az Alapítványt terheli, mely
csekkenként 50-55 Ft.

Kérjük, a közlemény rovatban tüntessék
fel az összeg rendeltetését!!!
Pl: lap előfizetés, adomány stb.

Ó valóban boldog éjszaka!

Immár ujjongjon a mennyben az angyalok kórusa, és ujjongjanak az Isten körül szolgáló égi szellemek, s mert győzelmet szerzett a nagy Király: az üdvösséget meghirdető harsona zendüljön meg végre! „,

Most örvendjen a föld is, sugárzásában e villámló fényeknek, és megvilágosítva az örök Király ragyogása által, az egész földkerekség lássa meg, hogy a sötétség már eltűnt róla. És vigadjon a mi Anyánk, az Egyház is, ily nagy fényesség sugaraival ékesen, s az egybegyűlt népek hangos szózatát visszhangozza e templomcsarnok! ... Méltó és igazságos, hogy a láthatatlan és mindenható Atya-Istent és egyszülött Fiát is, a mi Urunkat, Jézus Krisztust a szívnek és elmének minden erejével s a hangnak szolgálatával zengjük. Ő leróttá helyettünk az örök Atyának Ádám adósságát, s az ősbűnnek adóslevelét eltörölte szentséges vérével. Mert íme, most vannak itt a húsvéti ünnepek, midőn leöletik amaz igazi Bárány, kinek vére megszentelő jel a hívő léleknek ajtaján. íme az éjszaka, melyen te, Urunk, kivezted atyáinkat, Izrael fiait Egyiptomból, majd száraz lábbal a Vörös-tengeren átvitted őket. Ez tehát az az éjszaka, mely a bűnök sötétségét eloszlatta a tűzoszlop világossága által.

Ez az az éjszaka, mely ma szerte az egész világon a Krisztus-hívőket a világ tévelygéseitől és a bűnök homályától elválasztván a kegyelemnek átadja, s a szentségbe kapcsolja őket. És ez az az éjszaka, melyen széttörve a halál bilincseit Krisztus az alvilágból mint győztes tért vissza. Mert mit ért volna nekünk megszületnünk, ha a megváltás nem ér el minket! Ó, milyen csodálatra méltó, hogy atyai jóságod így lehajlik hozzánk! Ó, mily fölbecsülhetetlen a szeretetnek kedvezése: hogy kiváltsd a szolgát, kiszolgáltattad saját Fiaat érte! Ó, Ádámnak valóban szükséges vétke, mert Krisztus halála lett eltörölje annak! Ó, áldás-termő vétek, melyhez ilyen és ily nagy Megváltó illett! ... Ó valóban boldog éjszaka...

Tudjuk immár, hogy mit hirdet ez a fényoszlop, melyet Istennek tiszteletére a pirosuló tűz lángra gyújtott. És e láng, hogyha sokfelé osztjuk is, meg nem fogyatkozik a szétoztás által. Mert táplálja azt az olvadó viasz, melyet e drága lámpásnak anyagául a méhek királynője készített...”

Mária szombatja

Nagyszombat az egyedüli „szombat”, amit a zsidókkal együtt ünneplünk Ez a gondolat nagyon messze visz.

Ez a nap egy új korszaknak, a végső korszaknak a kezdete A nép megérzi ezt. A hívő nép olyan zsenialitással rendelkezik, amit figyelembe kell venni. A Szentsírnál való időzés egyben a Szüzanya misztériuma is. Ekkor éneklik a Mária-síralmakat. Nagyanyám nagyszombattal kapcsolatban mindig a Szüzanyáról beszélt, aki az Úr Jézus sírjához akart menni, aki várta Fia feltámadását.

A legfrissebb kutatások észreveszik, hogy a János evangéliumban az üres sírban lévő leplek megtalálása, és azok állapota János számára a hit megszületésének pillanatát jelentik, mert „látta és hitt” (Jn 20,8)! Tehát Jánosban a feltámadt Jézus megjelenéseitől függetlenül, már azok előtt megszületik a húsvéti hit. Kapcsolat van aközött, amit látott és amit hitt.

János előbb ért oda a sírhoz, betekintett, de Pétert engedte be maga előtt. Jánosnak ez az első tekintete, melyben nem nézi meg a sírt, a látás, a nézés legalacsonyabb foka. A görögben ezt külön ige jelöli. A kutya is, a macska is, az ember is lát – a látás képességét jelöli ez az ige. Péter bemegy és vizsgáló szemlélődéssel nézi a lepleket. Mindent megtekint Ez a nézés magasabbrendű. A görögben más ige jelzi. Lukács azt mondja, hogy Péter megrendült lélekkel ment el a sírtól Természetesen az is lehet egyfajta rossz hozzáállás a dolgokhoz, hogy mindent lefényképezünk a szemünkkel. Ez az úgynevezett férfias, objektív hozzáállás a világhoz. De ha a világ mégiscsak üzenet, akkor ez a „fényképezés” elégtelen és nem igazán objektív! Közben bemegy János is és látja összehajtván a lepleket. Az „összehajtván” szónál fordítási probléma van Feuillet véleménye szerint – aki francia nyelvterületen ma talán legjobban ismeri az Újszövetség görög nyelvezetét – nyilvánvaló, hogy a szudárion, az izzadságtörő kendő nem az Úr Jézus arcán volt, arra ráfektetve, hanem az állat kötötték föl vele. Ugyanezt az igét használja a Szentírás Lázár esetében is. Fel van kötve az álla, hogy szépen merevedjen meg az arca. A holttest azután be van göngyölve egy másik nagy lepedővel. Azt olvassuk a modern fordításokban, hogy a „szudárion” „külön” volt. Ez rossz fordítás. A „külön” szócska valójában azt jelöli, hogy más

helyzetben volt, mint a nagy lepedő, és nem más helyen, hanem „azon az egy bizonyos helyen” volt, ahova tették, gyűrűszerűen kidudorodva a besüppedt lepedőből. Ezt nem lehet kitalálni! A feltámadásról az a képzetünk, hogy a halott kilép a lepedőből, átment az anyagon, amikor fekvő helyzetéből távozott.

Már kis ministráns koromban problémát jelentett nekem a rossz fordítás. Felmerült bennem a kérdés: ki hajtogatta össze a lepleket, Jézus, vagy az angyalok? Bosszantott, hogy miért ezt a jelenetet kell először olvasni, miért nem egy megjelenést? Most értettem meg. A besüppedt nagy lepedő alól, onnan, ahol Jézus feje volt, hatalmasan, gyűrűszerűen dudorodott ki az a kendő, amellyel állat felkötötték. János ezt látta és hitt. Ez az, amit nem lehet kitalálni: a feltámadásnak ezt a soha nem sejtett új voltát. Jézus nem úgy támadt fel, mint Lázár, tehát nem úgy, ahogy azt az emberek mindig képelték a feltámadásról Jézus szabadon előre ment egy új világba, magával vive testét, annak új formájában. Csak a János evangélium hangsúlyozza, hogy Jézus megjelent a zárt ajtókon át: vagyis hogy őt többé fal és ajtó nem korlátozta, mint ahogy a leplek sem.

Mindenesetre a „látta és hitt” így érthető. Amit látott, az alkalmat adott a hit megszületésére, és ez senkivel nem történt meg, csak Jánossal, akit előző este a haldokló Jézus Máriára bízott. Ez Mária lelkülete: megelőlegezett hitével alapot ad Istennek a cselekvésre (ld. angyali üdvözet!).

Ezeknek a lepleknek nagy liturgikus hagyományuk van. Keleten nem az Oltáriszentséget viszik húsvétkor a körmenetben, hanem ezt a két leplet. Nyugaton is belekerül a liturgiába, a „Victimae paschali laudes” (A győztes húsvét dicsérete) sequentiába. Hogy miért ragyog fel ez a két ruhadarab, és miért énekel erről a Szentlélektől áthatott, sugalmazott, emlékező Egyház⁷ János evangéliumában találjuk meg a magyarázatát: látta és hitt! Ezt nem lehetett kitalálni. Az ősi vallási képzetek szerint ez nem is feltámadás, mert Jézus nem jött vissza erre a világra, hanem előre ment. Ez a kétszeres, besüppedt lepedő a Názáreti Jézus elegáns kézjegye, egy új világé, a krisztusi feltámadásé. Ilyenekért tényleg érdemes hívőnek meg papnak lenni! Ez az az örömhír, amelyet hirdetniünk kell. Azt merem mondani, hogy ez az a hit, amely megelőzi a jelenéseket. A szent hagyomány ezt tanítja Máriáról, hogy benne megvolt az a minimális hit

Izraelből, de Izraelt túlhaladva, amely lehetővé tette Krisztus eljövetelét (megtestesülését). Isten a megváltást sem egyedül viszi véghez, legalábbis olyan értelemben nem egyedül, hogy kell valaki, aki előlegezett hittel várja Őt. Kétezer éves isteni pedagógia után tűnik fel Sión leánya, aki odakölcsonzi az emberiségnek ezt a minimális hitet. Mária hitében éppen az a csodálatos, hogy van benne homály, hogy sok mindent nem ért, de saját elképzeléseit feladva megy Isten után. János evangéliumában az utolsó szó Máriáról az, hogy házába fogadta őt a tanítvány. Elsősorban nem a közös háztartásról tudósít minket itt maga János. Ez a testi értelmezés, a lelki az, hogy Mária fogadta be Jánost az ő hitébe. Tagadhatatlan, hogy a János evangélium alapján János köre Mária köre, ahol megszületik a húsvéti hit jelenések nélkül. „Látta és hitt”! Eddig János nem értette meg az írásokat (Jn 20,9), de ezután megértette, és vele a többi tanítvány is.

A húsvéti megjelenésekhez kellett valamilyen titkos készülődés az ember részéről is. Azért nagypéntek és húsvétvasárnap között van valami folyamatosság, ez pedig nem más, mint Mária és János hite. Ha semmi kontinuitás nem lenne, akkor tényleg más lenne a feltámadt Krisztus, a dicsőség Krisztusa, mint a földönjáró Jézus. Akkor soha senki nem ismerte volna fel. Nemcsak Ő maga a folytonosság, hanem Máriában és Jánosban az ember részéről is ott van egy alapvető hit-folytonosság. A húsvéti jelenések egyébként egészen rendkívüliek. Az apostolok említik: „vele ettünk és ittunk”. Nem akármit ettek, hanem halat, ami a zsidóknál eszkatológikus eledel. Ezzel Jézus megérezte velük, hogy Ő már az eszkatonban van. Cirill Vogel nagyszerű kultusztörténész tanárom volt Strassburgban. Az őskeresztény ikonográfiával foglalkozott. Ő fejtette meg a katakombák képeit. Szerinte Jézus nem kenyérszaporítást végzett, hanem haleledel-szaporítást, hogy bemutassa zsidó kortásainak, hogy Vele elérkezett a végső idő. A kenyérré csak a hal elfogyasztásához volt szükség. így a zsidóknak a gyomrukon át is jelezte, hogy Ő az eszkaton, a végtelen idő ura.

A kenyér és a bor eszkatológikus jelkép. Amikor az utolsó vacsorán az apostolok hittel átveszik a Jézus által adott kenyeret és bort, akkor mélyebben megértik, hogy az eszkatológikus eledel maga Jézus Teste

és Vére. A hal (ikthys) maga Jézus Krisztus, az Isten Fia, a mi Megváltónk. A hal és a hozzá kapcsolódó képzetek (halászás) a végidőkre utalnak.

Tulajdonképpen egy húsvéti jelenés bizonyos szempontból profán esemény. Egy vagy több apostol látja Jézust, de mi ennek az értelme, értelmezése? Bernadett, amikor látja a Szűzanyát, azt mondja, hogy egy szép hölgy jelent meg neki. A lourdes-i egyházközség a maga hitével kezdi értelmezni a jelenést (tehát ott van az Egyház hite) azt állítva, hogy az a Szűzanya. Tehát egy előző hitbe kell integrálni a jelenést, abból kell értelmezni. Minden ó- és újszövetségi jelenés abból az üdvösségtörténetből nyeri értelmét, amit Isten Ábrahámval kezdett, és amit Jézus folytatott földi életében. Ezen a hiten belül most, Nagyszombaton, egy Istennek előlegezett hittel ott áll Mária. Az apostolok hite teljesen megsemmisült. Máriában maradt meg egyedül a hit és „fiában”, Jánosban. A Fájdalmas anya kultusza a latin Egyházban, mint paraliturgikus kultusz, nagyon fontos. Keleten, a liturgiában szerepel egy ikon, amely nagyon hasonlít a karácsonyi ikonhoz. A karácsonyi ikonon egy barlangot látunk, Máriát és a kicsi bepólyált Gyermeket. Körülötte vannak a mosdató asz-szonyok, akik születése után mosdatják az Újszülöttet, és már jönnek is a pásztorok, meg az angyalok. Ugyanilyen a húsvéti ikon is. Csak egy kicsit megnőtt az a bepólyált Gyermeke Ott van a barlangban (mely az anyaméh szimbóluma) bepólyálva a halott Krisztus, ott őrzik Mária, jönnek a kenetvivő asszonyok, meg az apostolok, és az angyalok. Több ez, mint költői párhuzam. Ennek a napnak fantasztikusan mély tartalma van. Ezt a szent nép mindig is érezte. Sok helyen amíg a papok alszanak, a nép húsvét hajnalban indul Jézus-keresésre Máriával.

fr. Barsi Balázs

Böjtölni annyit jelent, mint megnyílni az Úrnak

A böjt – az Evangélium szerint – mindannyiunkra éppúgy kötelező, mint az imádság.

Jézus mondotta, hogy az övéi böjtölnek.

A farizeusok Jézus szemére vetették: lásd, János tanítványai böjtölnek, de a tied nem. Jézus megmagyarázta, hogy amíg a vőlegény velük van, nem kell böjtölniük, majd amikor elveszik tőlük a vőlegényt, a tanítványok is böjtölni fognak.

Jézust elvették, de feltámadt, és mi „már és még nem” élünk Isten országának ebben a feszültségmezejében. Várakozásban vagyunk, várunk. Az Egyház az Úr eljöveteleért imádkozik és a böjtnek többek között eszkatológiai dimenziója is van.

Várakozom: egy napon át nem eszem: Uramat várom.

A gonosznak van egy fajtája, amely csak imádsággal és böjttel űzhető ki. A tanítványok nem tehettek semmit, mivel nem böjtöltek.

Nem tudom, hogy ki tilthatja meg az Egyházban, hogy a keresztények imádkozzanak és böjtöljenek. Ha az Egyház böjti gyakorlata a minimumra korlátozódott, ezzel a helyzethez alkalmazkodott. Vegyük példaként az egyórás szentségi böjtöt. Sokan szerettek volna szentáldozáshoz járulni munkábanmenetel előtt, de enniük kellett, mert akkor kellett jólakniuk, hiszen azután egész nap nem ehettek. Az Egyház megfontolta a kérdést és változtatott a szabályon. Jézus is az apostolokkal együtt evett és közvetlenül vacsora után megáldozott velük, később az Egyház ettől eltérő gyakorlatot vezetett be, de bevezethet újabb gyakorlatot is... A böjttel is ugyanez a helyzet. Nagy gazdasági fellendülés volt az utóbbi években. Sokan nem tudtak böjtölni és a gyakorlat felületessé vált.

A Szűzanya most azt mondja: „**Böjtöljete!**” Újból át akarja ültetni a gyakorlatba az evangéliumi elvet, amelyet valamennyi próféta és szent is követett. Maga a Szűzanya is bizonyára böjtölt, gondolom hetenként kétszer, mivel az Ősegyházban kétszer böjtöltek. És ha a Szűzanya arra szólít fel, hogy: „**Böjtöljete!**”, azzal nem mond semmi újat. Egy régi gyakorlat felújítására hív meg.

A böjt a hittel kapcsolatos. A böjtölés nem éhezést jelent: azt jelenti, hogy megnyílunk az Úr előtt.

Aki böjtöl, megnyílik, aki böjtöl, nyitott. A Szűzanyához hasonlóan szegényné válik lélekben.

Egyik szegény nem mondhatja a másiknak: „Nincsen szükségem rád”.

Aki lélekben szegény, nem válhat ateistává, mert látja, hogy szüksége van az Úrra, márpedig ha a Szűzanya most a hit új iskoláját indítja el ebben az ateizmussal teli világban, meg kell hívnia minket a böjtölésre, mivel a böjt segítségünkre van abban, hogy megnyíljunk, hogy átlátszóvá váljunk, hogy valóban helyet adjunk – a testünkben is – az Igének. Az egyházatyák böjtöltek és azt tartották, hogy a böjt a test imája. Ilyenkor a test felkészül a böjttel is az Úr befogadására. Mindez a hitet szolgálja.

Tehát ha látok valakit, aki böjtöl és látom, hogy böjtjének nincsenek jó következményei, más módot kell keresnie. Sokan állítják, hogy a böjt hagyománya a múlté vagy hogy ma már nem szokás böjtölni, de ez nem igaz. Azt is mondják, veszélyes egy napig csak kenyéren és vízen élni, de én ezt nem hiszem.

Kérdezzétek meg az orvosoktól: azt fogják mondani, hogy egy napi éhezés a szervezet javára válik. Adjunk pihenőt a gyomrunknak, pihentessük...

Ha mi keresztények attól félünk, hogy egy napig kissé éhesek leszünk, miképpen érzünk együtt azokkal, akik a világon nap mint nap éhen halnak?

Legyetek egy napig kissé éhesek! Valamivel jobban meg fogjátok halani a hangjukat. A Szűzanya nem azt akarja, hogy vitaminok nélkül maradjunk, hanem azt, hogy harmonikus életet éljünk. Böjtölve új látásmódot kapunk korunk megítélésére is és jobban meg tudjuk különböztetni a lényegeset a lényegtelenről. Sokan rájöttek arra is, miután elkezdtek böjtölni, hogy nem szükséges minden este a tévé előtt ülni.

Valamely házban egy este nem enni, nem dohányozni, nem inni, üdvöt jelent annak a háznak.

Egy statisztikai adat szerint Franciaországban az emberek heti tizen-nyolc órán át nézik a TV-t, vagyis naponta három óra hosszat: de ha böjtölni kezdtek, ti már nem lesztek a TV rabjai.

(Hagyatkozatok teljesen énrám! Medjugorje. p.S Barbarics – 1985. február 21.)

Mária az Egyház tanításának folyamában (3. rész)

Az 1950-es eseménynek még nagyobb súlyt ad az a tény, hogy a pápai tévedhetetlenség 1870-ben történt dogmatizálása óta először (és a tanulmány írásának idejéig utoljára) történt meg az, hogy a Péter-utód élt a hivatalának biztosított tévedés-mentességgel és ünnepélyes-kötelező tanítást adott. Röviden abban lehet összegezni a Mária dogmák következményeiben végbement fejlődést, hogy a személy identitásának – mondhatni háromszoros – három szakaszban történt biztosítása után, 1950 óta az a kérdés vetődik fel (noha ennek is sokszázados előzménye van), hogy Mária milyen szerepet vállalt az üdvösség megszerzésében és annak közvetítésében? Két cím fedti ezt a tevékenységet, a corredemptrix és a mediatrix. A II. Vatikáni Zsinaton ezek körül komoly viharok zajlottak. Mindkettő egyszerre értelmezhető helyesen és helytelenül, legtöbbször az értelmező előzetes állásfoglalása, valamint „kondicionált-sága” alapján, noha ennek nem szükséges tételesen és szóban megfogalmazódnia.

A II. Vatikáni Zsinat mariológiai tanításának helyes értékeléséhez szükséges ismerni az előzményeket, melyek végül a Lumen gentium kezdetű dogmatikus konstitúció 8. fejezetét, s annak közvetítésével a Katolikus Egyház Katekizmusában rögzített állásfoglalást is eredményezték.

A Szűz Máriáról szóló tanítás újrafogalmazását folyamatosan végigkísérte egy látszólagosan formai probléma, amelynek fontosságát a „zsinati szakértő” teológusok jobban átlátták, mint a zsinati atyák lelkipásztori munkásság után apostolutódi rangra emelt sokaságának jelentős része. Ez a probléma pedig kezdettől, vagyis az előkészítő bizottság munkájának első szakaszától jelen volt: a Szűz Máriáról szóló tanítás önálló zsinati dokumentumban kerül kifejtésre, vagy valamely más megnyilatkozás részét képezi-e? Az első zsinati ülés után, 1963 januárjában született döntés alapján önálló tervezet készült és került szétküldésre. Az osztrák és német zsinati atyák legtekintélyesebb teológusa, Kari Rahner több társa támogatásával, az ökumenizmus szempontjainak érvényre juttatását hangsúlyozva az önálló tervezet ellen érvelt, és pedig sikerrel. Előbb a fuldai konferencia, vagyis a német nyelvterület zsinati atyáinak szervezete

tette magáévá a német teológusok legjelesebbje s a köréje csoportosultak állásfoglalását, melynek sarkalatos pontja volt a „Mária, minden kegyelem közvetítője” cím elhagyása. Utána a zsinat második ülészakájának kezdetén már Köln érseke, Josef Frings bíboros javasolta a Szűz Máriáról szóló szövegtervezet beépítését az Egyházzól szóló dokumentumba. A vélemények-ellenvélemények összecsapása egy hónap alatt lezajlott és 1963. október 29-én a zsinati atyák csekély többséggel megszavazták az Egyházzól és a Máriáról szóló szövegtervezetek egybeolvasztását. Ezt a megoldást 1114-en támogatták, a megkívánt legkevesebb többség 1097 szavazat volt, tehát mindössze 17 állásfoglaláson múlt e formainak látszó kérdés illetően rendezése. A kérdés tartalmi vonatkozásai később váltak egyértelműen világossá.

VI. Pál pápa érzekelte a Mária-tisztelet megvitatása, újrafogalmazása körül kialakult polarizálódást, ezért a reá oly jellemző módon kiegyenlítő megoldást keresett és talált egyesek számára váratlan, mások számára annál inkább várt, remélt közbejöttével, ami a „Mária az Egyház anyja” cím kihirdetésében valósult meg.

A II. Vatikáni Zsinat 3. ülészakája 1964. november 21-én a Lumen Gentium kezdetű dogmatikus konstitúció kihirdetésével zárult és túlzás nélkül állítható, hogy ez a legfontosabb zsinati szövegnek tűnt már akkor s folyamatosan annak bizonyult azóta is. A konstitúció 8. fejezete Szűz Máriáról szól, s őt Krisztus és az Egyház misztériumának összefüggéseiben tárgyalja oly módon, hogy üdvörtörténeti szerepéről szólva nem alkalmazza sem a mediatrix, sem a corredemptrix jelzőket. VI. Pál pápa ugyanakkor ezt az alkalmat fölhasználva – mintegy a zsinat mellett és fölött –, kihirdette a Máriának adományozott Mater Ecclesiae címet, noha a teológiai bizottság a dokumentum szövegében ezt is szándékosan kerülte. E cím hosszú zsinati előtörténetre tekintett vissza, hiszen Suenens és Montini bíborosok már az első ülészak alatt beszédeikben (1962. december 4. és 5.) más címek mellett ugyan, ám alkalmazták. Az Egyház története során azonban minden ősisége ellenére (először egy V. századi sírfeliraton jelent meg) kevésszer fordult elő. A pápa extra Concilium jelentette ki, s ezzel legalább 500 zsinati atya hozzá írásban eljuttatott kérésére felelt pozitív módon. A zsinati atyák négyötöde minden meglepetés ellenére kitörő örömmel, tapsviharral viszonzta a Má-

ria-tisztelet újabb dogmatikus szempontjának legfelsőbb szintről történt közlését. Az egyötöd, amely a Mária-kultusz előretörésétől féltette az ökumenikus mozgalom addigi és jövőbeni eredményeit, tartózkodott a véleménynyilvánítástól.

A Szűz Máriáról szóló tanítás VI. Pál pápa bölcs közbejöttével tehát olyan ekkleziológiai színezetet nyert, amely Mária alakját illetően egyszerre segít az esetleges túlzások és a szűkkeblű, ellentétes irányú megnyilatkozások kiküszöbölésében oly módon, hogy a *Mater Christi* és *Mater Ecclesiae* szerepének további tisztázását az üdvösség megszerzésében és annak közvetítésében sem nem gátolja, sem nem serkenti, hanem elégséges időt és teret enged az *anya misztériuma* szemlélésének.

Az Egyház ugyanis minél tovább szemléli a kereszt alatt álló asszonyt a Szentlélek vezetésével és sugallatára, annál jobban megérti előképe és anyja pótolhatatlan tevékenységét, amely ott és akkor a látszólagos tehetetlenség mögött megmutatkozott az együtt szenvedésben, s azóta pedig folyamatosan kibontakozik az Egyház tagjai és az egész emberiség iránt viselt együttérzésben. A tanító Egyház állandóan tudatában van annak, hogy nem saját bölcsességének köszönhetően tud egyre többet Szűz Máriáról, hanem azért, mert Isten engedi fölfedezni Mária misztériumát.

Török József, történész, teológus

Irodalom: Az Efezusi Zsinat (431) történetét lásd Vanyó László: Az ókeresztény Egyház és irodalma (1980) c. művében. 681-690. oldalakon. Nélkülözhetetlen eligazítást nyújt a mariológia terén Schütz Antal: Dogmatika c. összefoglaló művének vonatkozó fejezete. Az 1. kiadás 1922-ben jelent meg, I. 500-528; a 2. kiadás 1939-ből való, abban lásd 616-648. oldalakat. Az ún. zsinat utáni teológia eredményeit is feldolgozza Előd István: Katolikus dogmatika c. műve, melynek 1. kiadása (1978) a 625-től a 660. oldalig, a 2. kiadása (1981) pedig a 636-tól a 700. oldalig tárgyalja a mariológiát. A II. Vatikáni Zsinat kevésbé ismert eseményeiről fontos adalékokat tartalmaz R. M. Wiltgen: *The Rhine Flows into the Tiber*, 3. kiadás, 1985. A *Mater Ecclesiae* történetének terjedelmes tárgyalása René Laurentin tollából származik: *La proclamation de Marie „Mater Ecclesiae” par Paul VI*, in: Paolo VI e i problemi ecclesiologici al concilio, Brescia. 1989. 310-375.

Mária-kegyhelyek

Egerszalók

Az Egertől 7 km-re délnyugatra fekvő helységet először XIII. századbeli okiratok említik. A XV. század végén már állott itt egy, a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére szentelt templom, ez azonban a török dúlásnak és az utána következő zavaros évek áldozatává vált. A mai templomot 1738-ban építették fel, a XVIII. század második felében kibővítették, 1949-ben újjáépítették. A szembemiséző oltár 1973-ban készült. A templomtól kb. 100 m-re van az 1760-ban állított harangtorony.

A hagyomány szerint a XVI. században a Verpelétet Egerrel összekötő út mentén lakott egy remete, és gyakran ájtatoskodott egy tölgyfára függesztett Mária-kép előtt. A képet a remete halála után is tisztelték. Esz-terházy Pál nádornak 1696-ból származó leírása szerint a képen a Boldogságos Szűz Mária „ölében tartotta a keresztjéről levétetett Megváltónak szent testét”. Egy alkalommal egy verpeléti asszony vak leányával Egerbe menvén megpihent a tölgyfa alatt. A kislány a gallyak közé mutatva egyszer csak megkérdezte: Mi az ott a gallyak között? Visszanyerte látását. Ettől kezdve sok csoda történt a kép előtt.

A képet először egy fakápolnába, majd a mai templomba helyezték. A csodálatos gyógyulások hitelességének megállapítására Barkóczy Ferenc egri püspök 1855-ben törvényes vizsgálatot rendelt el, ezt három egri kanonok végezte. A vizsgálat során bebizonyosodott, hogy a képnél sok olyan beteg gyógyult meg, akin az orvostudomány már nem tudott segíteni. Ezt tanúsította és tanúsítja ma is a számos ezüst és réz fogadalmi tárgy és a templomban hagyott mankók, botok. 1786-ban az addig ösz-

szegyeült ezüst fogadalmi tárgyából Eszterházy Károly püspök díszes ezüst keretet készíttetett a kegykép számára, és ezzel megmentette a kincseket a lefoglalástól, II. József rendelete szerint ugyanis a kegyhelyek értékes fogadalmi tárgyait, ereklyetartóit be kellett szolgáltatni.

Bár Egerszalóknak XIII. Kelemen pápa 1760-ban adott búcsú kiváltóságokat, és a Fájdalmas Szűzanya képét Fucks Ferenc egri érsek már 1810-ben „kegyelmi képnek” nevezte, a templomot hivatalosan csak 1953-ban nyilvánította kegyhellyé dr. Czapik Gyula egri érsek.

A Kármelhegyi Boldogasszony tiszteletére szentelt templom főbúcsúja július 16-án van. Valószínűleg ezzel kapcsolatos, hogy találunk itt egy érdekes fogadalmi képet, Máriaradna Skapulárés Szűzanya kegyképének másolatát a csoda történetek ábrázolásával. Máriaradna, a Bánát legnagyobb búcsújáró helye, ma Romániában van (Radna). A főbúcsú napján kívül különösen Szűz Mária nevenapján, szeptember 12-én keresik fel a kegyhelyet nagyobb zarándokcsoportok a környékről és az Alföldről is.

A 300 éves kegykép a sasvári (ma Sastin, Szlovákia) Hétfájdalmú Boldogasszony templomának kegyszobráról, illetőleg egy arról készített rézmetszetről készült olajfestmény. (A sasvári faszobor ismeretlen felvidéki mester alkotása a XVI. század elejéről.) A Fájdalmas Anya síratva tartja ölében Krisztusnak sebekkel borított holttestét. Krisztus és a Fájdalmas Anya feje fölött díszes ezüstkورونا van. Mária koronája körül ezüst angyalok tartják a csillagkoronát. A képre fogadalmi ajándékként egy láncot erősítettek érmekkel és kereszttel. Szűz Máriához itt, mint a testi, lelki bajokban szenvedők menedékéhez fordulnak a hívek.

A 80-as évektől minden év júliusában fiatalok gyűlnek össze Egerszalókon több napos lelkigyakorlatra. Hazai és határainkon túli fiatalok 1996-ban már tizenegyedszer zarándokoltak el az egerszalóki Szűzanyához.

A Fájdalmas Anya azonban nem csak a fiatalokat várja. Vár mindannyiunkat, főképpen a szomorkodókat, a jövőért aggódókat. Várja azokat, akiket aggaszt nemzetünk egyoldalú anyagba-merülése, környezetünk boldogtalansága, embertársaink sokaságának céltalan élete és közönye. Segítséget, megnyugvást, igazi örömet a Szűzanyától remélhetünk.

K.D.

A két Szent Szív

Március havában a végkifejlet – a keresztrefeszítés és a feltámadás – misztériumának ünnepkörében emlékezik meg az Egyház liturgiája a kezdetek nagy napjairól is, a hírvivő Gábiel arkangyalnak (március 24), valamint Gyümölcsoltó Boldogasszonynak, vagyis az Úr Jézus fogantatásának ünnepéről (március 25.).

Erről a nagy titokról szól Aranyszavú Szent Péter (380–450): „Hallottátok az angyaltól, hogy ... eddig soha nem hallott módon egy testben egyesül Isten és ember. Hallottátok, hogy testünk törekeny természetét angyali buzdítás erősíti meg az istenség teljes dicsőségének hordozásához: »Üdvöz légy, kegyelemmel teljes! Az Úr van teveled! Áldott vagy te az asszonyok között« (Lk 1,28)!

Mert amely dolgokban a megátkozott Éva benseje bűnhődött, ugyanazokban örvend, tiszteletet kap és felmagasztalódik az áldott Mária!

»Mária pedig megkérdezte az angyalt: Hogyan történik mindez? A Szentlélek száll tereád és a Magasságbeli Ereje beárnyékol téged. Mert aki tőled születik, az Szent lesz, és Isten Fiának fogják hívni. Ezeket hallván így felelt Mária: íme az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint« (Lk 1,34-38).

Aki hitt az Igének, az méltán foganta az Igét. »És az Ige testté lett és közöttünk lakott« (Jn 1,14). Most a kegyelem által valóban az élők anyja lett, aki a halandók anyja maradt a természet által.»

(Vanyó: Az egyházatyák beszédei Szűz Mária ünnepekre)

Már a korai keresztény századokban vallották az egyházatyák, hogy Szűz Mária hite által előbb foganta Jézust a Szívében, mint a méhében. A Szívéből fakadt Gábielnek adott válasza, a Szívével mondta ki a „legyen”-t.

„Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-el gondolkodott rajtuk” (Lk 2,19), vagyis magába fogadta, magáévá tette, egész lényével átélte azokat és egybeszötte az események szálait.

Isten új szövetséget kívánt kötni az emberiséggel, és annak alapja, első mozzanata: a két Szív egysége és szövetsége!

„A két Szent Szív tiszteletének eredete végeredményben a Golgota, ahol Krisztus Szívét lándzsával átdöfték, és a Fájdalmas Anya Szívét pe-

dig tőr járta át. A megnyitott Szíven át pillanthatunk bele a két legszen-
tebb személy belső életébe.” (Badalik: Istennek Szent Anyja. 315. o.)

A keresztény századok folyamán Jézus sokak előtt felfedte az Ő Szívének,
majd a két Szívnek irántunk érzett egybefonódott szeretetét

A XVII században a francia Eudes Szent János (1601–1680) élte át
igen mélyen a két Szív iránti tiszteletet. Kongregációját Jézus és Mária Szí-
vének szentelte és a két Szív tiszteletére liturgiát is írt. Gyakran idézte Szent
Brigitta mondását: „Szűz Mária Szíve egy volt Jézuséval”.

A XIX században a Csodásérem hátlapján együtt jelenik meg a két
Szív a kereszt alatt.

A XX században XII. Piusz pápa elrendelte, hogy az Egyház augusz-
tus 22-én ünnepelje Szűz Mária Szeplőtelen Szívét.

A két Szent Szív tiszteletéről következőképpen tanít: „Krisztus hívei le-
gyenek rajta, hogy a Szentséges Szív tiszteletéhez szorososan fűzzék hozzá
Isten Anyja Szeplőtelen Szívének kultuszát is, hogy Jézus fölséges Szí-
vének tisztelete még bőségesebb termést hozzon a keresztények nagy csa-
ládja, sőt az egész emberiség számára A Boldogságos Szűz Mária ugyanis
Isten akaratából elválaszthatatlanul egybekapcsolódott Krisztussal az em-
beriség megváltása művének végrehajtásában, mégpedig annyira, hogy Jé-
zus Krisztus szeretetéhez és gyötrelméhez bensőségesen társult Édesany-
ja szeretete és fájdalma, s így jött létre a mi üdvösségünk.”

(XII. Piusz pápa: Haurietis aquas no. 73.)

Az új liturgia szerint a két Szent Szívet méltó módon egymást követő
két napon ünnepli az Egyház: Jézus Szentséges Szívének pénteké után kö-
vetkezik Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szombati ünnepe.

Szentatyánk, II. János Pál pápa így ír az eggyéforrt két Szívről: „Ami-
kor a II. Vatikáni Zsinat Máriát Krisztus misztériumába állítja bele, ak-
kor megtalálja azt az utat, amely az Egyház misztériumának elmélyítésé-
hez vezet. Mária mint Krisztus Anyja egészen különös módon kapcsolódik
az Egyházhoz, »amelyet az Úr saját Testeként alapított« (Lg 11). A zsinat
szövege az Egyházzal – mint Krisztus Testéről – szóló igazságot (Szent
Bernát levelei alapján) jellemző módon kapcsolja ahhoz az igazsághoz,
hogy Isten Fia »megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától.

Mária »kegyelemmel teljes, mert az Ige megtestesülése, Isten Fiának az
emberi természettel való személyes egysége benne valósult meg és teljese-
dett be«.

Az Erzsébet köszöntésében elhangzott áldás: »Boldog, aki hitt annak
beteljesedésében, amit az Úr mondott neki« (Lk 1,45), akkor kapta meg tel-
jes jelentését, amikor Mária Fiának keresztje alatt állott (vö. Jn 19,25). A
zsinat hangsúlyozza, hogy »ez nem történt isteni akarat nélkül«:

»Meggyőitört Szíve eggyéforrt a szenvedésben Egyszülöttével,

akinek áldozatához anyai érzelmeivel csatlakozott, szeretetből bele
egyezve a tőle született áldozati bárány leölésébe«, ezzel Mária a »Fiával
való egybetartozását hűségesen vállalta egészen a keresztfáig« (Lg 56).
Egybetartozást vállalt Vele a hit által, azzal a hittel, amellyel képes volt a
híradás pillanatában az angyal kinyilatkoztatását elfogadni ... Mária »az-
zal a hittel – mely őt boldoggá tette az angyali üdvözlés percétől – jelen
van az Egyház küldetésében, jelen van az Egyház munkájában, amely az
ő Fiának országát terjeszti a világban« (Lg 13). Máriának ez a jelenléte
... többféle módon nyilvánul meg ... ahol (az emberek) keresik az Úr
Édesanyjával való találkozást Ilyen a Szentföld Palesztinában, mely szü-
lőföldje a világ Megváltójának és Édesanyjának Ilyen az a sok szentély
Rómában és az egész világon. Ide tartoznak azok a helyek is ahol üzenet
kaptunk, mint Guadalupe, Lourdes, Fatima és még sok más hely ...
ahol Isten népének egyes zarándok csoportjai keresik az Isten Anyjával
való találkozást, hogy annak anyai jelenléte, »aki hitte, erősítse az ő
hitüket.” (II. János Pál pápa: Redemptoris Mater. 1987. március 25.)

Szentséges Szűz!

*Anyai jószágodba vetett bizalommal ajánlom fel ma Neked lelkemet,
testemet, szívemet és akaratomat.*

*Legyen életem a mai naptól kezdve teljesen a Tiéd! És ha kegyelmesen
elfogadtál, vigyázz reám, Édesanyám, őrizz és óvj meg minden bűntől!
Fájdalmas és Szeplőtelen Szívedben mutass be engem Jézus Szentséges
és Irgalmas Szívének és segíts, hogy mindenkor szeressem a Szentlélek-
ben egyesült Szíveteidet! Amen.*

Kérizinen

A második világháború kitörése előtt néhány hónappal, 1938-ban Jézus és Szűz Mária jelenéseinek sorozata kezdődött Franciaországban, közel Brest városához, a bretagne-i kis Kérizinen tanyacsoportnál, és 1965-ben fejeződött be. Leginkább a Szűzanya jelent meg, mint a Rózsafüzér Királynője, és kérte, hogy építtessenek a jelenések helyén kápolnát és veressenek érmet. Később az Úr Jézus is többször eljött, megindító szavakkal utalt arra, hogy mennyire egyedül hagyjuk Őt szeretete Szentségében, amelyet Ő mindennapos eledelnek szánt a kenyér színe alatt az Oltánszentségben.

Jézus és Szűz Mária kérizineni üzenetei a mi időnkre vonatkoznak. Bemutatják a mai, sok szenvedéssel járó élethelyzeteket, amelyekkel kapcsolatban vagy felelősség terhel minket vagy azok áldozataivá válunk. Sürgős megtérésre szólítanak fel bennünket.

A jelenések helyén ma oratórium áll, mellette zarándokház. A kegyhely igen látogatott. A látnók, Jeanne Louise Ramonet 1996-ban halt meg 86 éves korában. Szent egyszerűségben élte le életét ugyanabban a földes szobában, amelyben hét testvérével együtt felnőtt. Betegsége miatt csak két és fél elemi iskolai osztályt végezhetett el. Mind a hetvenegy üzenetet emlékezetből írta le a jelenések után, ami komoly feladat elé állította, mert az üzenetek hosszúak és rendkívül tartalmasak, de az Úr megígérte, hogy emlékezetébe idézi azt, amit netalán elfelejt.

Az üzenetek lényege:

a Szentlélekben egyesült két Szent Szívnek való világfelajánlás

a második isteni Személy, az Ige megtestesülésének misztériumára fordítja figyelmünket. Felajánlásunk viszonzásaképpen Jézus az Atya akarata szerint Szűz Mária segítségével kívánja újból birtokba venni és a Szentlélekkel megszentelni a mi szívünket, az egész világot.

A két Szent Szív tisztelete Kérizinenben

XIII. Leo pápa élete egyik legfontosabb cselekedetének tartotta, hogy 1900-ban felajánlotta a világot Jézus Szentséges Szívének és ezzel megadta a Jézus Szíve tiszteletnek a legnagyobb elismerést.

II. János Pál pápa a világ püspökeivel egyetértésben időszerűnek tartotta, hogy 1984. március 25-én a világot ismét a Szeplőtelen Szív oltalmába ajánlja.

De az idők súlyosak ... a franciaországi Kérizinenben a Szűzanya már 1955-ben kérte a világ felajánlását a két Szent Szívnek, hogy megmentse a válságba került népeket:

„Családjaitokat, nemzeteiteket, az egész világot fel kell ajánlani, de most ugyanabban a felajánlásban

*Jézus Szentséges és Irgalmas Szívének
az én Fájdalmas és Szeplőtelen Szívemnek,
a Szentlélekben egyesült Szíveinknek!...*

Mert az engesztelő szeretetből fakadó felajánlás átalakítja Szívünk sebeit az élet forrásává ... E két Szív, amelyet ugyanaz a szenvedés kötött ösz-sze, diadalmaskodni fog ugyanabban a királyi uralomban. Ez azonban csak akkor valósul meg egyetemesen, ha már előbb a szívekben létezik. Bensőtökben, lelketek titkos szentélyében akarjuk lerakni isteni királyságunk alapjait: az irgalmasság, a világosság és a szeretet uralmát, amely elhozza a földre a kimondhatatlan égi béke szellőjét.”

(Kérizinen, 1955. október 1.)

„A világ, miután felajánlották, elkerüli a pusztulást és az Isten áldásának fog örövendeni ... Mert meg kell menteni a világot, de megmentője nem az erőszak, hanem a Szentlélek és a mi Szíveink!” (1956. június 1.)

Amikor a Szent Szűz beszédét befejezte, jobbán megjelent Urunk. Mindkettőjüket ugyanaz a dicsfény vette körül. Szívüket sok seb borította. Kard – vagy inkább kétpengéjű tör – kötötte össze a két Szívet, mindkettőt átjárva. Fénysugarak vették körül a két Szívet, s a tör körül a fény mintegy hidat alkotott egyiktől a másikig. Lefelé két fénynyaláb áradt ki a Jézus Szívének közepén lévő sebből. A jobboldali fény fehér volt, a baloldali vörös. A Szent Szűz így szólt: „Ez a fehér és vörös sugár jelképezi a Fiam Szívéből kibugyanó vizet és vért, ahogy oldalából csordult ki, amikor a kereszten megnyitották. A fehér jelképezi a lelket megtisztító vizet, a vörös a vért, ami a lélek élete. Végtelen érdemet szereztek, ha elmélkedtek erről a vérről és vízről és segítségül hívjá-

tok. Ez a vér és víz a ti számotokra fakadt isteni Megváltótok Szívéből, mint az irgalmasság forrása.” (1955. október 1.)

„Jézus az első helyet akarja elfoglalni szívetekben, de meghagyja szabadságotokat, hogy ti magatok adhassátok meg Neki az első helyet ... A Szentatya példájára, papjaitokat követve menjetek ti is mint keresztény apostolok, keressétek fel azokat a lelkeket, akik életük éjszakájában várnak valakit, hogy visszaadja reménységüket, aki ismét beszéljen nekik Isten szeretetéről, amiről megfeledkeztek vagy amit sohasem ismertek meg ... Senki ne kételkedjék abban, hogy folyamatban van a szívek egyesülése, és hogy a szívek egységéből a szeretet anyagi és lelki művei fakadnak, s így lassan kibontakozik a lelkek egysége, a szeretet csodálatos jele, ami felemeli világotokat”. (1964. február 25.)

„A szenvedést és a halált nem Isten teremtette, hanem az ember okozta bűnével. Isten az élet, a bűn pedig Isten visszautasítása. De mily csodálatos az Úr szeretetének gondoskodása, hogy a szenvedést, a bűn természetes gyümölcsét az üdvösség eszközévé alakítja át... Mert Krisztus óta a szenvedés értelme már nem aggasztó kérdés vagy nehézség, hanem egyszerűen (Krisztushoz való) hasonlóság és megdöbbentő kiváltság ... Szervenid hallatlan hatalmat jelent, mely nektek megadatott: nem csonkítás, nem kudarc, hanem győzelem, mert Krisztus Teste vagytok immár ...

A szenvedésből fakadó érdem nemcsak a szenvedőnek fenntartott jó. A szeretet gyümölcse Krisztus egész Testének használ. így a szeretetből elfogadott szenvedésnek megváltó ereje van. A lelkek segítségben, támogatásban részesülnek, s üdvözülnek, mert valamikor valaki imádkozott és szenvedett értük.” (1964. március 14.)

„Amikor imádkoztok, gondolatok erősen arra, hogy Isten cselekszik általatok, Ő fejezi ki magát általatok és imátok rendkívül gyümölcsöző lesz ... Rózsafüzéretekkkel fonjatok koszorút, amely az ima áradatával borítja majd be a földet. Ezáltal az emberiség majd ismét ellenáll az őt fenyegető gonosz erők előrehaladásának, hogy háborúk és forradalmak nélkül sietesse Szeplőtelen Szívem békés diadalát, Fiam, Krisztus békéjében, igazságában és szeretetében.” (1964. október 1.)

Az üzenetek szövege a „Kézizinen, Jézus Szentséges Szívének és Szűz Mária Szeplőtelen Szívének üzenetei, 1938-1965” című könyvben jelent meg 1995-ben a Sygnatura Kft. kiadásában.

Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!

Egy jó éve már... Kisírt szemű özvegy iskolai takarítónő keresett fel. Négy gyermeke közül a legnagyobb, akiről az orvos azt állapította meg, hogy szívgyenge, megszőkött hazulról. Hetek múlva kapott csak levelet a jó édesanya, a határon túlról. Most vissza akarja hívni. Hogy kell ezt csinálni? Írjam meg neki. Megírtam. Maga is írjon hozzá valamit, saját kezével. Az többet érne, mint az én hosszú levelem. Leül. Szemüveget tesz. Mélyet sóhajt. Figyelem minden kézmozdulatát. Tolla végéről ez csorog ki: „Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!” Megint sóhajt. Mire gondolhatott, nem tudom. írjak még? – kérdi. Nem, mondom neki, ennyi elég. Biztosan megérti, megérzi mindazt, amit még maga mondani akar neki. S amikor elment tőlem, hosszú ideig visszhangzott a fülemben, vagy inkább talán a lelkemben: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

Gyermekem, csak a szívedre vigyázz! Mindnyájunknak is szól ez. A mai embernek is ezt üzeni a Szűzanya: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!* Izmod acélos, csodás rekordokat, csúcseredményeket érsz el. Eszed borotvaéles, a tudományban soha nem remélt magasra jutottál. De a szíved – mintha gyenge volna. Ugye így van? *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!* Nem az acélizmúokról mondta Jézus, hogy meglátják az Istent. Nem a borotvaeszüekről mondta Jézus, hogy meglátják az Istent, hanem – emlékszel, hogy is mondta? – „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent.” S a te szíved, most ugye nem olyan, hogy megláthatnád az Istent? De akkor miért élsz? – *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

1679-ben világgraszoló törvényt hoztak az angolok: „Habeas corpus” – legyen tested, legyen szabad emberi személyiséged! Ugyanezekben az években 1675-től kezdve az Úr Jézus kinyilatkoztatja Alacouge Szent Margitnak szentséges Szívét... – Röneszánszot akartok, újjászületést? Az újjászületett ember a szív embere legyen! Ne a test embere, hanem a szívé! Mintha azt mondaná: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

Az ember ezt nem értette meg Helyesebben: nem akarta! Hogyan? Istennek szíve? Hiszen Isten szellem. Hatalmas Úr, aki ha egyáltalán a föld felé fordul, szava dörgő kiáltás, szemefénye villámlás”, aki előtt minden és mindenki remegve térdre borul. Istennek szíve van? Hát ez lehetetlen!

Ember, nem vigyáztál a szívedre, s most megborzadsz a gondolattól, hogy Istennek szíve van! Pedig van! De nem érted meg addig, míg az Ószövetség tökéletlen istenszemléletéből ki nem emelkedsz, s rá nem jössz, hogy Isten: a te Atyád! Aki a második Személyben testvérünké testesült. Aki mindenható kezével piciny gyermekeket cirógat, a gyöngé nádszálat le nem törli, a még füstölgő mécsbelet ki nem oltja. Mert szíve van! Aki villámló szemével vigasztalóan tud Magdolnákból szenteket, vámosokból apostolokat, Saulokból Pálokat szelídíteni. Mert Szíve van! Aki véres lábbal jár szúrós tövisek, éles kavicsok között, hogy az elveszett egyetlen báránykát vállal vihesse haza. Mert szíve van! Aki megbocsát üldözőinek, ellenségeiért imádkozik, eltűr ostoroztatást, meg-feszítetést, halált. Mert szíve van! Aki halála után is örök áldozatként övéi között marad. Mert szíve van!

Ember! Büszke ember! Tudós ember! Hatalmas ember! Van-e neked szíved? Mert Istennek van!

Erted már, mi van ebben a rövidke mondatban: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

A világhatalom törvényt hozott: Habeas corpus: legyen tested, szabad emberi személyiséged. S az eredmény a testi bűnök fertője, óceánja! Honnét ez a sok bűn? A múlt század közepén Fouché francia rendőr-miniszter a dolgok gyökerére tapint jelszavával: Keresd a nőt! – A Szentlélek által vezetett Egyház ugyanakkor dogmát hirdet: íme a Nő, a nagybetűs Nő, aki magában hordozza a bűntől való szabadulás minden orvosságát, mert ő maga a Szeplőtelen Fogantatás!

Négy év sem telt el egészen, s egy gyermekleánynak, akinek egész teste beteges, esze olyan gyenge, hogy a katekizmust sem tudja megtanulni, sőt a kereszttetést is elvétí, csak a szíve ép és tiszta: megjelenik a Nő, aki magát Szeplőtelen Fogantatásnak nevezi. Akinek, ugye most már elhíhetjük: Szíve van!

Nem parancsol semmit. Csak kér: az egyszerű szív imáját, a szentolvasót, a rózsafüzért. Nem küld senkit, de hív mindenkit. Akinek szíve van Mint Bernadettnek, ennek a lenézett, butácska kis falusi pásztorleánynak. A tekintete nem mond több figyelmeztetést, talán csak any-nyit: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

Az emberek nem értik, nem tudják felfogni. Az emberek olyan kicsiny gyerekek. Égi édesanyjuk sütötte ízes kenyérekéhez kicsiny a szájuk, hitük kapuja. Bármily nagyra tátják is egyébként. Mit csinál ilyenkor a jó édesanya⁷ Széttördeli a kenyérekét, s úgy rakja gyermekei szájába. Egy jó fél évszázaddal később apróra elmagyarázza Fatimában a Szűzanya: Azt akarom, hogy Szeplőtelen Szívemnek ajánljátok fel az egész emberiséget! Akarom, mert Krisztus akarja, hogy Szeplőtelen Szívemet tiszteljék! A világ a kárhozat felé rohan! De Szeplőtelen Szívemben van menekülés. Csak ott van! A világ vagy megtér a Szent Szívhez, vagy elpusztul!

Erted már, Testvérem, mit jelent a te számodra is: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

A Szűzanya egybekapcsolja saját Szívének tiszteletét Jézus Szíve tiszteletével. Hogyan⁹ Miért⁷ Mi jogon?

A Gyermek Szíve: egy az Anya Szívével! Ugyanaz a vér, ugyanaz az élet, ugyanaz a ritmus, ugyanaz a vágy, ugyanaz a szeretet. Ugyanaz az ideál: az emberek üdvözítése.

Jézus Szíve, Jézus Vére, honnan való⁹ Hiszen nagyon jól tudjuk: a gyermek az anyjára üt! Máriából való! Nemcsak egyszerűen „hasonló” hozzá, egyenesen: Belőle való! Csodálkozunk tehát, ha üdvösségtörténeti jelentőségét is összekapcsolja az Egyház? Nem tehet mást. „Amit Isten egybekötött, azt ember el ne válassza!” Ezt tudjuk és hirdetjük a házasság szentségéről. De miért nem mondjuk ilyen hangosan, vagy még hangosabban Jézus és Mária Szívéről?!

Amikor a kis Bernadett a Szűzanya rózsás lábai előtt az „Égi Hölgy” szavára kaparni kezdte a földet, forrás buggyant elő Élő és éltető vízforrás, amelytől tízezrek gyógyultak már meg testi betegségükből és százezrek lelki nyavalyáikból. Mária Szíve kiárad s csodát tesz nap-nap után. „Élő vizek forrása.” De hiszen ezt eddig csak Jézus Szívéről imádkoztuk! Igaz. De nem tartoznak-e össze tökéletesen? Aminthogy Jézus emberi Szívének minden porcikája Mária Szívéből való, ugyanígy a kegyelemnek, mely a Szűzanyából árad, minden porcikája Krisztusból való!

Hiszen Szűz Mária istenanyasága, szeplőtelenléte nem saját érdemből való, hanem Krisztus érdemeinek előrevetítődése! Üdvösségrendünkben tehát a kettőt elválasztani nemhogy nem szabad, de nem is lehet!

Jézus és Mária Szíve az üdvösség reménye, a pusztulás felé rohanó világ egyedüli mentsvára.

Van-e neked szíved, ember-testvérem? Meghallod-e a bűvös szót: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

Új élet előtt állunk, az Egyháznak is rönkszánza készül, jó értelemben vett újjászületése. Tavasznyílást érez az Egyház!

Azért imádkozik így: „Isten, ki a Boldogságos Szűz Máriának testét és lelkét, hogy Szent Fiadnak méltó hajléka legyen, a Szentlélek által felékesítetted...” Amikor és ahol az Isten a Boldogságos Szűz testét és lelkét a Szentlélek által felékesíti, akkor és ott megváltás lesz, akkor és ott Krisztus fog megszületni!

Értsük meg Jézus és Mária Szívének üzenetét! Engedjük lelkünkben visszhangozni a templomban, odakint is, különösen lefekvés előtt: *Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!*

Kerekes Károly

(Kerekes Károly: Májusi mozaikok. 1991.)

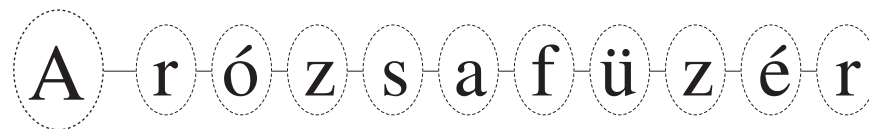
Nagy fájdalom szombatja

Ez az egyetlen nap, amelyet a halott Jézussal töltöttem.

Ekkor tudtam végre kifejezni anyai fájdalommat ... könnyeim, mintegy könny-bölcsőt alkottak, hogy titeket helyezzelek oda, akiket Jézus bízott reám a kereszten. Ez az a nap, amikor Édesanyátoknak is nagy szüksége van vigasztalásra ..és minden gyermeke szeretetére. Úgy tűnik, hogy még mindig hallom az Úr hangját, ahogy legnagyobb és legdrágább ajándékát nyújtja: Asszony íme a te fiad! ...Fogadjátok be utolsó ajándékának isteni gyümölcsét!

Ez az én napom és a ti napotok is. Térjete be lelki anyaságom új, szombati megnyugvásába! Az Egyház ezt az ajándékot Fiam, Jézus szent védelme és halála első gyümölcseként kapta. Ezért terjedt el a legrégebb időktől kezdve az a hagyomány, hogy a szombatot különleges tiszteletre szenteljék. *Ma ismét kérem tőletek, hogy szenteljétek nekem ezt a napot!* Ez a nap mindenki számára átmenetet képez a halálból az életbe, a szenvedésből a dicsőségbe, az önzésből a szeretetbe, a rabszolgaságból a szabadságba, a legmélyebb sötétségből a napnyugtát nem ismerő világozságba.”

Gobbi. 1987. április 18.. Nagyszombat

Hogyan imádkozzuk a rózsafüzért? (2. rész)

A rózsafüzér imádkozásánál több hiba is elő szokott fordulni:

A határozott szándék hiánya

A leggyakoribb hiba, hogy nincs meghatározott szándékunk, melyet az ima elmondása előtt felindítanánk. Nem föltétlenül szükséges ugyan a határozott szándék, de ahhoz, hogy meglegyen az áhítatos lelkület, elengedhetetlen.

Vannak esetek, amikor a közösség tűzi ki az imaszándékot, de legtöbbször szabadon rendelkezhetünk felette. Ilyenkor emlékezzünk meg azokról, akik imáinkba ajánlották magukat, az Egyházzal, főpásztorunkról, Isten szolgálóiról! Emlékezzünk meg előjáróinkról, barátainkról, sőt ellenségeinkről is! Sokféle szándékra, saját magunkért is felajánlhatjuk az imát.

Le is mondhatunk saját szándékainkról és imádságunkat felajánlhatjuk Szűz Mária Szeplyótelen Szíve szándékára. Ilyenkor a Szűzanya szabadon rendelkezhet imádságunk értéke fölött.

A szándék felindításának nagy a haszna, olyan, mint az elektromos áram: áttüzesíti, megfeszíti lelkünket.

Ne mondjuk a rózsafüzért rossz szándékból!

A második hiba az, hogy nemcsak, hogy nincs jó szándékunk, hanem rossz szándék él a lelkünk mélyén. Csodálkozunk ezen? Pedig így van, ha az a szándékunk, hogy minél gyorsabban végére érjünk az imának. Ha ezzel a szándékkal állunk a Boldogságos Szűz elé, vajon kedvesek lehetünk-e előtte? Miért ez a szándékunk? Hogy minél előbb túllegyünk rajta, mert terhet látunk benne Ez a gondolat megbénítja lelkünk szavát, s ezért meg kell tisztítani lelkünket ettől. Ne legyen nehéz nekünk a rózsafüzér! Próbáljuk meg igazán a Boldogságos Szűz iránti szeretetből, engesztelésből, egész lélekkel, mély tisztelettel végezni, és akkor tapasztaljuk meg az imádság gyümölcsét.

talni fogjuk, hogy nem lesz teher a rózsafüzér, legföljebb édes teher, melyet örömmel, szívesen viselünk.

Ne hadarjunk!

Harmadik komoly hiba a rózsafüzér végzésénél az, hogy nagyon gyorsan mondjuk. A megszokás miatt sokszor sietve, sőt hadarva mondjuk a Szüzanya legkedvesebb imádságát. Ilyenkor megszűnik a lélek figyelme, megszűnik az áhítat. Hogy a lélek evezze azt az édes mézet, melyet Isten a rózsafüzér imában elrejtett, szükséges, hogy a titkok között egy kis szünetet tartsunk. Szent Grignon Lajos ajánlja, hogy álljunk meg egy-egy pillanatra. Tapasztalni fogjuk, hogyha lassabban megfontoltabban végezzük a rózsafüzért, akkor ki tudjuk szedegetni belőle azt a lelki tartalmat, amely e szép imádságban rejlik. Nekünk is úgy kell tennünk, mint a méhecskéknek, amelyek addig nem szállnak tovább, míg a virágkely-heket sorjában ki nem ürítették.

Végezzük buzgón!

Végezetül idézzük emlékezetünkbe azt a szép példát, melyet Szent Grignon Lajos írt Alanus de Rupe-ról: Egy buzgó lelkiatya azt kérte egyszer három nővértől, akik lelki leányai voltak, hogy imádkozzák buzgón a rózsafüzért egy éven keresztül. Kívánságát teljesítették. Egy év múlva, Gyertyaszentelő ünnepén megjelent nekik a Boldogságos Szűz tündöklő ruhában, Szent Ágnes és Szent Katalin kíséretében. A Boldogságos Szűz a legidősebb nővérhez lépett és szólt: Köszönöm, hogy buzgósággal ilyen szép ruhát készítettél számomra! Egy óra múlva a másik nővérnek egyszerű zöld ruhában jelent meg, és így szólt: A te imádságod ezt a ruhát készítette számomra. Majd újabb óra elteltével piszkos, rongyos ruhában a legfiatalabb nővérnek is megjelent a Szüzanya. A te imád – mondotta a Szent Szűz – ezt a ruhát készítette számomra De ezt is köszönöm neked. A kis nővér keserves sírásra fakadt és kérte, hogy még egy évig mondhassa a rózsafüzért. Amikor letelt az év, még szebb ruhában jelent meg a Szüzanya, mint legelőször és így szólt: Holnap már együtt leszünk a mennyei dicsőségben!

A legszebb ruhát készítsük! Ha mi is láthatnánk a Szüzanyát a magunk készítette ruhában, igyekeznénk buzgó imával fényes ruhát szőni neki.